

[Industriministeren]

er der vist ikke andet at svare, end at den eksportgaranti, virksomheden har haft i lang tid, har den. Det er vel sandsynligt, at en virksomhed af denne art med en ordrebeholdning, der først nu er begyndt at blive realiseret, på ganske mange skibe, på ny henvender sig, og så må vi, på det tidspunkt denne henvendelse sker, foretage en konkret bedømmelse af kreditværdigheden i særdeleshed og desuden af de samfundsmæssige forhold, der i øvrigt er knyttet til virksomhedens opretholdelse, den meget store valutaindtjening, skibsværftet rent faktisk har, og de overordentlig mange medarbejdere, men jeg er ganske enig med hr. Alfred Hansen i, at spørgsmålet om kreditværdigheden, om sandsynligheden for, at det lykkes, må indtage en meget betydelig plads i de vurderinger, regeringen, og i første omgang eksportkreditråd og industriminister, i så fald skal foretage.

Jeg vil også gerne understrege, hvad jeg sagde i mit indlæg, og jeg undskylder, hvis det var mere ordrigt, end det plejer at være, men jeg havde indtryk af, at man ønskede en mere vidtrækkende orientering, og jeg er da ked af, hvis det har skuffet forsamlingen, at den har fået den. Jeg tror imidlertid, det kan være nyttigt, at vi har denne opbygning. Denne sondring mellem en almindelig undersøgelse og så en undersøgelse, der bygger på en særlig lov eller en generel kommission, betyder, at der er vidt forskellige regler for hver af disse.

Når min kollega hr. Svend Auken her for nylig har peget på, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kunne påtage sig en uvildig undersøgelse – og ordførerne i dag har sagt noget tilsvarende – og når forbundsformanden for Metal, Georg Poulsen, har peget på, at man da muligvis af interesse for sine medarbejdere kunne lade Metalarbejderforbundet foranledige en undersøgelse, kan jeg bestemt ikke have noget imod sådanne undersøgelser. Det, jeg har sagt i mit indlæg, er, at en undersøgelse, hvortil der ikke er knyttet vidnepligt, pligt til at udtale sig, og hvortil der ikke er knyttet fjernelse af den tavshedspligt, som embedsmænd har – ikke mindst embedsmænd, der beskæftiger sig med eksportkreditter, der kan være liv eller død for private virksomheder – kan foretages af private. En sådan undersøgelse kan foretages uden for regering og folketing, men ikke af en regering. Vi kan ikke lægge navn til en under-

søgelse, uden at den indeholder de nævnte garantier for, at vi kan fremtvinge oplysningerne, sådan som jeg her har beskrevet det.

Jeg håber ikke, at det ikke er fremgået af mit indlæg, at også jeg føler, det ville være overordentlig værdifuldt med en større viden om handlingsforløbet. Også jeg må sige, at det, der står mig imod, er, når denne større viden knyttes op alene på en enkelt virksomhed og denne enkeltvirksomhed så oven i købet befinder sig i en situation, hvor en ekstraordinær handling over for den kan give den ekstraordinært store vanskeligheder.

Men med de mange vidt forskellige betragtninger, ordførerne har haft om, hvad man tilsigter og ikke tilsigter, synes jeg, det er nyttigt, at dette forslag til folketingsbeslutning er fremsat, for det giver os anledning til under udvalgsarbejdet at vurdere, hvad der kan gøres, og hvad der skal gøres. Derfor gentager jeg det tilsagn, jeg gav om, at hvor jeg kan medvirke positivt i disse overvejelser, gør jeg det gerne.

Dyremose (KF):

Jeg vil gerne beklage, ikke at industriministeren vil deltage positivt i et udvalgsarbejde – det er vi klar over at ministeren altid vil – men at han med sit sidste indlæg tilsyneladende er ved at bruge dette beslutningsforslag fra retsforbundet til at etablere en generel undersøgelse af, hvordan aktieselskabslovgivningen virker, og gøre det med specielt udgangspunkt i B & W-sagen. Jeg vil gerne sige, at hvis regeringen ønskede en generel undersøgelse af, hvordan aktieselskabslovgivningen virkede, var regeringen, folketinget og dansk erhvervsliv meget bedre tjent med, at man foretog den ud fra en generel vurdering af dansk erhvervsliv i stedet for i forlængelse af en B & W-sag, fordi det kan tjene til en mistænkeliggørelse af det erhvervsliv, som jeg har forstået at ministeren har stor forståelse for.

I øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Alfred Hansen, at han endnu en gang på retsforbundets vegne har vist, at for retsforbundet er verden enten sort eller hvid, men så enkelt er det ikke, hr. Alfred Hansen. Vi lever i en grå verden, og der er mange nuancer i de grå farver, derfor kan man ikke konkludere mit indlæg derhen, at det, at jeg opfordrede til, nemlig at regeringen ikke skal blande sig me-